

TİVİ KAPANDI

Pek çoğumuz hatırlamaz belki. 1960'ların sonunda Türkiye'nin tozlu topraklı siyaha çalan gri yüzünü göstermeye başladığında tek bir kanal vardı. Sonrasında habersiz birçok aile hatta mahalle her akşam

evde toplanır, aynı siyah beyaz görüntüyü bakar, griliği kapardı. O ne yaparsa kendinden bilirdi. Git gide daha çok eve giren tivi 1980'lerde renklendi. İstisnasız her kapıyı çalmaya başladı. Yüzüne dahi bakmayanlardan intikamını 1990'lı yıllarda ilk özel tivi kanallarının açılması ile almaya

çalıştı. Tüplüsü, LCD'lisi, Plazması sehpalarda, duvarlarda insanların misafirperverliğini pişkinliğe vurarak, aileden biri olmaya çalışıyordu. Bu da yetmiyormuş gibi evde ne bulursa çalmaya başlamıştı. Aileler o gelince ortada arkadaşlık, dostluk, muhabbet, güzellik namına ne varsa kaldırıp saklamaya başladılar. Arkadaşlık, dostluk reklam aralarına sıkıştırılmaya başlandı. Artık geniş aileler kalmamıştı.

İkinci halka kopmuştu. Ama daha da kötüsü öyle bir gün gelmişti ki artık birbirinin maddi manevi parçaları olan aileler zor duruma düşmeye başlamıştı. Bu da aileden, birinci halka, çatırdama sesleri gelmeye başlamıştı. Birçok yanlış şeyin tikiştirilip ceplere sıkıştırıldığı cep telefonları çıkana kadar. İnsanların artık bir karar vermeleri gerekiyordu. Günlerinin kendilerinden uzaklaşan her bir anını ekran bağımlısı, anti sosyal,

gerçek hayattan uzak, okumaktan hoşlanmayan kişiler olarak geçireceklerdi. Ya da ekranı kapatıp önce en yakınlarının kaybettiği özelliklerini kazanarak işe başlayacaklardı. Ve onlar kararını verdi. Dünyanın en çok ikinci tivi izleyicisi olma unvanını! artık istemiyorlardı.

Gözünü kapattığında zihninin kendisine ait olması için...

Kendi parçasından olan ailesinin geleceği için...

PERDE KALKTI